

MỤC VỤ THĂM VIẾNG TÙ NHÂN

Cha Paul Devillard - Linh Mục dòng Tên - dành công tác tông đồ cho việc viếng thăm các tù nhân bị giam trong một nhà tù ở thủ đô Paris nước Pháp.

Các tù nhân mong đợi nơi vị Linh Mục Công Giáo, hoặc người viếng thăm, một tâm tình cảm thông sâu xa. Đây là tâm tình người tù không tìm được nơi thân nhân. Đôi lúc người tù cũng nhờ vị Linh Mục làm trung gian liên lạc với gia đình, với cha mẹ và với vợ con.

Thỉnh thoảng người tù nhờ vị Linh Mục liên lạc hoặc thương lượng với luật sư hoặc với ông giám đốc nhà giam, để tìm ra dữ kiện thuận lợi hầu giảm bớt thời gian giam cầm. Sau đây là chứng từ của Cha Paul Devillard về đau khổ Cha chứng kiến.

Nơi nhà tù - đặc biệt các nhà tù lớn - nỗi đau khổ tinh thần thật lớn lao, khó diễn tả cho cùng. Trước hết là sự chung đụng hỗn tạp giữa đủ mọi thứ người và sự cắt đứt liên lạc với gia đình, với thế giới bên ngoài. Điều duy nhất được bảo đảm là trật tự và kỷ luật trong nhàn rỗi và trong nhục nhã. Do đó nảy sinh nơi lòng các tù nhân mối hận thù. Một tù nhân nói với tôi: "Con rất khổ sở khi sống trong tù". Một người khác thổ lộ: "Nơi nhà giam, con luôn luôn bị lạnh, lạnh thể xác và lạnh tinh thần". Một người nữa tỏ bày: "Mặc dầu chúng con 3 người trong cùng một phòng giam, nhưng con vẫn cảm thấy cô đơn kinh khủng". Tù nhân khác tâm sự: "Điều khó khăn nhất đối với con là phòng giam quá chật chội, khiến con luôn có cảm tưởng bị trói chặt, không làm được việc gì cho ra hồn, hay ít ra là để qua giờ.

Ngoài cái khổ bị tống giam vì các lỗi lầm phạm ngoài xã hội, người tù còn nhận thêm các hình phạt đến từ chính các nhân viên cai tù, canh ngục. Một hôm tôi chứng kiến tận mắt cảnh một viên cai tù thật trẻ, hất nhẹ vào người tù ngoại quốc bằng cử chỉ khinh bỉ. Người tù tức khắc phản ứng, bằng lời nói tỏ lộ vẻ ngạc nhiên, nhưng cứng rắn. Liền sau đó, viên cai tù ghi một điểm xấu trong báo cáo và người tù lãnh chịu hình phạt phải đên trong vòng mấy ngày. Tuy nhiên, đây chỉ là một nỗi khổ nhỏ, so với hai nỗi khổ lớn lao hơn.

Cách đây không lâu, một tù nhân 24 tuổi, được phép đặc biệt về viếng xác bào huynh, qua đời vì bệnh sưng màng óc. Dĩ nhiên là có 4 người lính đi kèm và với đôi tay bị còng. Bước vào nhà, trước xác chết của người anh, có đủ mặt người thân trong gia đình đang khóc thương người quá cố, anh tù nhân trẻ tuổi với đôi tay bị còng, có 4 người lính hộ tống, không biết mình mang một bộ mặt nào? Thật là một đau khổ khủng khiếp, tột cùng! Anh không bao giờ quên được hình ảnh đau thương này.

Một tù nhân khác cũng được phép đặc biệt tương tự. Anh có người em gái vừa bị tai nạn thập tử nhất sinh. Nhưng anh là tù nhân dài hạn, sắp đến ngày ra khỏi tù. Cũng với đôi tay bị còng và có lính hộ tống, anh được dẫn đến bên giường người em đang hấp hối. Anh kể lại với tôi: "Bên giường người em gái bị tai nạn, con là người anh, với đôi tay bị còng, bên cạnh là 4 người lính, lần đầu tiên, một mối hận thù xâm chiếm lòng con. Đây là vết thương ghi đậm thêm trong cuộc đời giam cầm khốn khổ của con".

Trước nỗi khổ tinh thần của các tù nhân, Cha Paul Devillard tìm đủ mọi cách thoa nhẹ. Cha liên lạc, đối thoại và thương lượng với ban giám đốc nhà tù, các nhân viên canh ngục, làm thế nào để các tù nhân được kính trọng, được đối xử trong công bằng, với hình phạt hợp lý. Một kinh nghiệm, một bài học Cha nhận được qua việc viếng thăm các tù nhân: sức mạnh tinh thần. Mỗi tù nhân biểu lộ nỗi khao khát được chấp nhận mình hiện hữu thật sự và được kính trọng, được cư xử như người, chứ không phải như những

con số.

... "Lạy THIÊN CHÚA là Cha và là Chúa Tể đời con, xin đừng để mặc con chiều theo sở thích của môi miệng, đừng để nó làm con vấp ngã. Tư tưởng con, ai sẽ lấy roi sửa trị, tâm can con, ai sẽ dùng khôn ngoan dạy dỗ, để đừng dung thứ những lầm lỗi của con, cũng đừng làm ngõ trước tội con đã phạm? Bằng không, lỗi lầm của con cứ gia tăng mãi, tội lỗi của con chồng chất thêm nhiều, con sẽ quy ngã trước mặt đối phương và kẻ thù con đắc chí nhạo cười. Lạy Đức Chúa là Cha và là THIÊN CHÚA của đời con, xin đừng để mắt con trông tráo, xin đẩy dục vọng xa khỏi con, xin chớ để thói ăn chơi trụy lạc thống trị con, đừng để con đắm chìm trong những dục vọng trơ trẽn" (Huấn Ca 22,1-6).

("CHRISTUS", revue de formation spirituelle, 10/1990, trang 492-501).

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt